

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 kwietnia 2022 roku

Powód M. J. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)pl (...) wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 497 złotych tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty.

Powód w uzasadnieniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych. W wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki H. (...) nr rej. (...) należącego do M. J. (2). W dniu 4 grudnia 2017 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu samochodu zastępczego marki P. (...), który był używany przez poszkodowanego do 21 grudnia 2017 roku. Stawka dobową najmu pojazdu zastępczego została ustalona na 200 zł netto (246 zł brutto). Okres najmu pojazdu zastępczego wyniósł 18 dni. Za okres najmu pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę na kwotę 4428 złotych brutto, a następnie na podstawie udzielonego mu przez poszkodowanego upoważnienia zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania. Pozwany przyjął do likwidacji stawkę 95 zł brutto za dobę najmu zamiast 246 zł brutto przyjętej przez powoda, nie kwestionując okresu najmu pojazdu zastępczego. Pozwany tytułem likwidacji szkody z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego wypłacił w dniu 2.01.2018 roku kwotę 1710 złotych brutto. W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty części należnej mu kwoty tj. 497 złotych nie zrzekając się roszczenia w pozostałej wysokości.

Nakazem zapłaty z dnia 20 października 2021 roku referendarz uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 33).

Pozwany od nakazu zapłaty złożył sprzeciw (k.36-42), w którym wniósł o oddalenie powództwa, oświadczając, iż nie kwestionuje okresu najmu pojazdu oraz stawki dobowej najmu jako stawki rynkowej, twierdząc jednak, iż poszkodowany został poinformowany o możliwości skorzystania z wynajmu przez partnerów współpracujących z pozwanym, i w związku z tym stawka została zweryfikowana do kwoty 13595 złotych brutto. Wskazano także, że poszkodowany ma obowiązek współpracować z ubezpieczycielem w zakresie minimalizacji szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód poszkodowanego D. J. H. (...)nr rej. (...) uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 3 grudnia 2017 roku. Pojazd ten był w nieodpłatnym użytkowaniu brata właściciela pojazdu M. J. (2). Szkada w pojeździe poszkodowanego została uznana za szkodę częściową. W tym samym dniu poszkodowany M. J. (2) zgłosił szkodę. W dniu 6 grudnia 2017 roku na adres mailowy (...) został wysłany e-mail z informacją odnośnie możliwości wynajmu pojazdu zastępczego przez firmy współpracujące z ubezpieczycielem oraz o kosztach tego wynajmu.

W dniu 4.12.2017 roku poszkodowany M. J. (2) zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. (...). Pojazd zastępczy był używany przez poszkodowanego do 21.12.2017 roku.

Koszt wynajmu pojazdu zastępczego za dobę wyniósł zgodnie z umową 200 złotych netto. Okres wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 18 dni, za co powód wystawił fakturę na kwotę 4428 złotych brutto.

Dowód: umowa najmu- k. 7, faktura VAT – k. 12, opinia biegłego T. M. – k. 67-86, zeznanie świadka D. J. na rozprawie w dniu 13.01.2022 roku nagranie od 00:01:10 – k. 61-61/2

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, na podstawie której M. J. (2) przelał na powoda swoją wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą mu z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy, w związku ze szkodą komunikacyjną w pojeździe marki H.. Powód zgłosił roszczenie pozwanej z tytułu najmu pojazdu zastępczego i w dniu 29.12.2017 roku pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1710 złotych za okres 18 dni po stawce 95 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu przyjętej

stawki wskazano, iż koszt najmu pojazdu zastępczego został zweryfikowany w zakresie wysokości stawki, o czym poszkodowany miał być przez ubezpieczyciela poinformowany przy zgłoszeniu szkody.

Dowód: umowa cesji i pełnomocnictwo k. 13, decyzja o wypłacie – k. 15

Okres uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego wyniósł 18 dni. W przypadku cenników z OC sprawy zdarzenia koszt wynajmu pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego w tamtym czasie (segment handlowy C) mieścił się w granicach 145 do 190 złotych brutto za dobę.

Dowód: opinia biegłego T. M. – k. k. 67-86

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów powołanych w opisie stanu faktycznego, które nie były kwestionowane przez strony.

Pozwany w zakresie prawa zweryfikowania stawki powoływał się na informacje przekazane mailowo niezwłocznie po zgłoszeniu szkody. Wskazać jednak należy, iż informacja została wysłana na adres mailowy (...), który w żaden sposób nie jest identyfikowany z poszkodowanym, a przynajmniej okoliczności tych pozwany w żaden sposób nie wykazał. Oświadczenie wiedzy czy woli musi dojść do zainteresowanego w taki sposób by ten mógł zapoznać się z jego treścią. Taka okoliczność w niniejszej sprawie nie została w żaden sposób wykazana. Brak jest także jakiegokolwiek dowodu, że poszkodowany otrzymał konkretną ofertę wynajmu pojazdu od ubezpieczyciela, z której nie skorzystał. W ocenie Sądu sam fakt informacji, że ubezpieczyciel współpracuje z firmami trudniącymi się wynajmem pojazdów i że zweryfikuje stawkę do kwoty jaką wskaże w informacji, nie jest ofertą wystarczającą do przyjęcia, że ubezpieczyciel w części zwolnił się z obowiązku naprawienia szkody. Oferta przedstawiona przez ubezpieczyciela musi być rzeczywista, realna, nie zaś abstrakcyjna i obliczona tylko na wywołanie skutku w postaci zwolnienia się z odpowiedzialności. Pozwany takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przedstawił. W związku z tym brak jest dowodu na to, że poszkodowany miał możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego w tej klasie po stawce dobowej niższej niż ustalona przez powoda. Z opinii biegłego T. M. wynika, że wysokość stawki przyjętej przez powoda mieści się w granicach stawek rynkowych oferowanych w okresie końca 2017 roku - 2018 roku na rynku lokalnym. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. J. gdyż w większości dotyczyły okoliczności, które wynikały także z dokumentów dołączonych do pozwu. Świadek nie miał szczegółowej wiedzy na temat likwidacji szkody, wynajmu pojazdu gdyż pojazd pomimo formalnej własności D. J., był cały czas użytkowany przez jego brata M. J. (2), i to on dokonywał wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody. Sąd pominął dowód z zeznań świadka M. J. (2) gdyż nie był on niezbędny do prawidłowego wyjaśnienia stanu faktycznego w sprawie, a okoliczności istotne wynikały z dokumentów bądź zeznań poprzednio przesłuchanego świadka D. J.. Okoliczności, na jakie świadek ten został zgłoszony zostały wykazane innymi dowodami, stąd prowadzenie dowodu z zeznań świadka M. J. (2) okazało się zbędne. Stąd na podstawie art. 235²§ 1 pkt 2 k.p.c. Sąd ten wniosek dowodowy pominął.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego od poszkodowanego, na podstawie cesji (art. 509 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może

swobodnie rozporządzać, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (tak: wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98, OSNC 2000, Nr 5, poz. 92).

Poszkodowanemu przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między ubezpieczycielem i sprawcą kolizji drogowej z dnia 3 grudnia 2017 r. Zgodnie z umową cesji, dołączoną do pozwu, poszkodowany przeniósł na powoda wierzytelność z tytułu odszkodowania w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Należność dochodzona w pozwie stanowiła część różnicy między kosztami wynajmu samochodu zastępczego naliczonymi przez powoda a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Podkreślenia wymaga, iż w toku postępowania nie był sporny okres wynajmu pojazdu zastępczego, a jedynie stawka najmu pojazdu zastępczego.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku nie była sporna. Zakres obowiązku odszkodowawczego pozwanego obejmuje poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony za czas niezbędny do naprawy, lub jak w przypadku poszkodowanego w niniejszej sprawie do zakupu innego pojazdu w celu zaspokojenia potrzeb w sposób porównywalny do stanu sprzed wystąpienia szkody. Wskazać należy, iż pojazd wynajęty przez poszkodowanego był pojazdem tej samej klasy (segment handlowy C). Poza sporem było, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 1710 złotych za okres 18 dni po stawce 95 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Wskazać należy, iż pozwany nie wykazał, by informacja o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego dotarła w ogóle do poszkodowanego, lub by też poszkodowany miał realną możliwość wynajęcia pojazdu po zaproponowanej stawce. Na powyższe okoliczności brak jakiegokolwiek dowodu. Stąd w ocenie Sądu brak podstaw do przyjęcia, że pozwany zwolnił się z odpowiedzialności z tytułu odszkodowania za pojazd zastępczy wynajęty po stawce wyższej niż wskazywana przez pozwanego. Stawka przyjęta przez powoda w kwocie 246 złotych brutto przekracza jednak średnie stawki za wynajem pojazdu klasy C (takiej jak uszkodzony pojazd) z okresu zawarcia umowy najmu. Zgodnie z opinią biegłego maksymalna stawka za wynajem pojazdu klasy C w tamtym czasie pokrywana z OC sprawcy zdarzenia winna wynieść 190 złotych brutto. Jest to stawka maksymalna, która byłaby uzasadniona przy dochodzeniu przez powoda całości szkody. Nie może jednak ująć uwadze, że powód dochodził w niniejszym postępowaniu jedynie szkody częściowej.

Bezspornie zatem powodowi przysługuje od strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, zwrot kosztów najmu samochodu zastępczego za okres 18 dni (art. 361 § 2 k.c.) po stawce maksymalnie 190 złotych brutto. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, które by nie powstały bez tego zdarzenia, a prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty. Poszkodowanemu przysługiwał wybór odpowiedniego podmiotu, oferującego wypożyczenie auta zastępczego i z tej możliwości poszkodowany skorzystał.

Mając powyższe na uwadze za zasadne należało uznać zatem żądanie pozwu w całości przyjmując, iż powodowi należało się odszkodowanie za 18 dni wynajmu po 190 złotych brutto tj. łącznie kwota 3420 złotych. Skoro w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 1710 złotych, zatem do uzupełnienia pozostawałaby kwota 1710 złotych. Skoro jednak powód formułował roszczenie jako szkodę częściową Sąd zgodnie z art. 321 k.p.c. nie mógł wyrokować ponad żądanie. Stąd kwota żądana w pozwie tj. 497 złotych mieściła się w kwocie 1710 złotych, do której dochodzenia powód był uprawniony, zatem Sąd uwzględnił tak sformułowane powództwo w całości.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 415 k.c. i art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. powództwo zostało uwzględnione w całości. Podstawą orzeczenia o odsetkach jest art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. tj. zgodnie z żądaniem pozwu od 4 stycznia 2018 roku (30 dni od zgłoszenia szkody).

O powyższym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. z zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty należne powodowi złożyły się koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 90 złotych, opłata od pozwu w kwocie 30 złotych oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 533,50 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego tradycyjnie,
3. Wezwać pełnomocnika powoda o uiszczenie opłaty od wniosku o uzasadnienie wyroku w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia wniosku
4. K.. 14 dni

11 maja 2022 roku